

Cechy dyskwalifikujące drzewa i krzewy do nasadzeń w pasach drogowych:

2012-02-08

- nadmierna łamliwość i kruchość konarów (np. u klonów jesionolistnych, srebrzystych),
- słabe umocowanie w glebie, powodujące niebezpieczeństwo wywrócenia się (brzozy, topole),
- zrzucanie owoców (kasztanowce, morwy, jarząby),
- wytwarzanie cierni (iglicznia) i puchu nasiennego (topole).

Najlepsze do nasadzeń są drzewa i krzewy odporne na trudne warunki środowiska miejsko-przemysłowego, wytrzymałe na przegrzanie i mróz, o zwartych, gęstych koronach, zdecydowanym "foremnym" pokroju (bez konieczności strzyżenia) i głębokim korzenieniu się. W mniejszych miastach, a także w zacisznych dzielnicach zabudowy jednorodzinnej można stosować bardziej różnorodny (pod względem pokroju i kolorystyki) materiał roślinny, ponieważ w tych warunkach uciążliwość środowiska jest mniejsza.

Nie ma gatunków całkowicie odpornych na imisję zanieczyszczeń przemysłowych - są tylko gatunki mniej lub bardziej wrażliwe na zanieczyszczenia pyłowe lub gazowe. Najbardziej narażone na uszkodzenia są rośliny iglaste, bo ich aparat asymilacyjny (igły) funkcjonuje bez przerwy przez kilka lat. Znacznie mniej wrażliwe są gatunki liściaste, których aparat asymilacyjny zmienia się corocznie.

Na terenach przebudowy układów komunikacyjnych, gdzie istnieją ograniczone możliwości wykonania nasadzeń zieleni wysokiej, coraz częściej stosuje się ekrany zazielenione roślinnością pnącą. W pierwszych latach po posadzeniu rośliny te wymagają stałej pielęgnacji z uwagi na skrajnie trudne warunki wzrostu. Potem stanowią dużą powierzchnię zieleni pochłaniającą kurz i łagodzącą surowość konstrukcji ekranów.